

одне значення, але викладені різними способами, або щось може відрізнятися, але все одно підходить під одну й ту саму ситуацію, тому не завжди зрозуміло норми якого кодексу слід використовувати в тому чи іншому правовому спорі. Наприклад земельний кодекс встановлює, що право власності на певну земельну ділянку виникає з моменту державної реєстрації у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, але слід враховувати, що в Цивільному кодексі зазначено, що існують деякі види правочинів, вони ж в свою чергу містять додаткові умови щодо переходу права власності.

Таким чином можна зробити висновки, що права і обов'язки землевласників та землекористувачів регулюються не тільки Земельним Кодексом України, а також і Цивільним кодексом. Тому у вирішенні будь-яких земельних питань або спорів слід опиратися на норми і земельного, і цивільного законодавства. Земельна ділянка це не просто звичайне майно, в першу чергу це особливо цінний природний ресурс. Що стосується прав і обов'язків землевласників і землекористувачів можна визначити, що вони є загальними, але мають деякі індивідуальні винятки. Вони не тільки регулюють земельні відносини, а ще й виступають гарантією захисту прав власників та користувачів, але не менш важливим є те, що вони захищають землю як цінний природний ресурс.

ГАРАНТІЇ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

Щербіна Анастасія,

студентка 2 курсу, групи 20-Д
Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Стець О.М., д.ю.н.,

завідувач кафедри конституційного,
міжнародного та приватного права, доцент

Однією з головних наукових проблем сучасного світу є права і свободи людини і громадянина. В Україні важливе місце належить створенню правової держави, одним з основних елементів створення є права людини. Важливо зазначити, що права людини повинні бути і внутрішнім і зовнішнім значенням для країни. Через це проблематичність гарантійності прав і свобод залишається актуальною. Щоб розібратись в даному питанні слід розглянути групи прав людини та громадянина, що зазначені у Конституції України, та розглянути сучасні тенденції забезпечення гарантій цих груп.

В Конституції України зазначено: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.». Розібравши цю статтю, можна зазначити, що в цілому Конституція проголошує рівність прав та свобод людини і громадянина, тобто всі люди є безспірно рівними перед законом. Держава захищає права і свободи людини й громадянина. Що стосується свобод, люди вільні з народження, ніхто не може порушувати ці природні права. Також не можуть залишитися без уваги права людини на життя і повагу до її гідності, права на особисту недоторканність та на недоторканність житла, таємницю листування, телефонних розмов, права на невтручання у сімейне й особисте життя. Серед прав особистості вони сприймаються як фундаментальні, природні права людини, що присвоюються з самого народження.

Гарантії прав і свобод є важливими елементами конституційно-правового статусу людини. Гарантії являють собою вимоги, норми, принципи, завданням яких є контроль за дотриманням прав людини. Якщо в країні є проблеми зі ступенем правової свідомості, недосконалості законів, ефективності політичної системи, станом економіки чи іншими несприятливими соціальними умовам, це може призвести до зниження ефективності гарантій прав і свобод.

У Конституції України зазначено групи основних прав: соціальні, економічні, політичні, громадянські, сімейні, культурні та екологічні. Ці права являють собою можливість особи здійснювати діяльність для задоволення різних потреб, це можуть бути потреби духовного чи матеріального характеру. Щоб розібратися в тому, що гарантують данні групи прав слід більш детально їх дослідити.

Для початку слід розглянути соціальні права, вони гарантують належні соціальні умови, тобто право на охорону життя та здоров'я, право на матеріальне забезпечення в похилому віці, в разі хвороби або втрати працездатності, право на достатній життєвий рівень тощо.

Економічні гарантії забезпечують обов'язкове зростання продуктивних сил на основі всіх форм власності. У разі створення високого матеріального статку забезпечується економічна незалежність особи. Економічними гарантіями є: право на працю та вибір роду занять, роботи, право на професійну підготовку і перепідготовку, право на гідну та справедливую оплату праці, право на відпочинок, право на приватну власність тощо.

Політичними правами є можливість особи брати участь в суспільно-політичному існуванні держави та здійсненні державної влади. До групи політичних прав відносять: право на участь в управлінні суспільно значущими справами, право на свободу об'єднань, право на мирні зібрання, мітинги, демонстрації, походи без зброї та повинні бути завчасно сповіщені органам виконавчої влади чи органам місцевого самоврядування, право на надсилання індивідуальних або колективних письмових звернень чи особисто звертатися до державних органів.

Громадянські права означають задоволення матеріальних, духовних та інших потреб людини. До громадянських відносять такі права: на життя, на недоторканність особи чи житла, на таємницю листування, телефонних розмов, на вибір місця проживання, свободу пересування, на вільний виїзд та повернення на територію України, на свободу власної думки і слова, на вільне виявлення своїх поглядів і переконань.

Сімейні права включають право на невтручання в особисте й сімейне життя, на добровільний шлюб, рівні права та обов'язки у шлюбі та сім'ї, право, що спрямоване на охорону материнства, батьківства і дитинства.

Культурні права являють собою права на задоволення духовних та моральних потреб людини і громадянина. Включно це право на освіту, право на свободу наукової чи художньої творчості, право на захист інтелектуальної власності та на використання результатів інтелектуальної, творчої діяльності тощо.

Екологічні права означають здорове та безпечне навколишнє середовище. Тобто право на безпечне для життя і здоров'я довкілля, на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди.

Отже, основні гарантії визначає рівень розвитку суспільно-державного життя громадян. Гарантування прав і свобод людини є важливою складовою конституційно-правового статусу держави. Конституцією України передбачено захист прав людини і громадянина національними гарантіями, але існує можливість використовувати міжнародно-правові гарантії захисту прав людини і громадянина.